

Nagovor predsednice Vlade RS mag. Alenke Bratušek na proslavi ob Dnevu upora proti okupatorju

Žalec, 25. april 2014

Spoštovani gostje,
moje drage Žalčanke in Žalčani,
državljanke in državljani.

Ko sem pred nekaj tedni prejela vabilo na nocojšnjo proslavo ob Dnevu upora proti okupatorju, sem bila zelo počaščena. In brez oklevanja sem potrdila, da se je bom udeležila kot slavnostna govornica. Prepričana sem bila, da bom nocoj zagotovo z vami. Zato mi je ob pisanju teh besed še toliko težje. Iskreno vam bom hvaležna, če boste razumeli, da sem morala, tako kot v zadnjem letu dni že velikokrat, sprejeti pomembno odločitev. Odločitev, ki nikakor ni bila lahka, a za katero vem, da je bila prava. Vem, da bi nocoj morala biti z vami, a moram biti tudi s svojo stranko. Mislim, da me ta trenutek bolj potrebuje.

Zato mi dovolite, da se vam iskreno opravičim, da bo moral danes moje besede prebrati nekdo drug. Resnično upam, da tega nihče ne bo razumel kot zmanjševanje pomena Dneva upora proti okupatorju. Tega ne želim in to nikakor ne drži.

Prepričana sem, da je Dan upora proti okupatorju tudi dan odgovornosti, kar pogosto pozabljamo. Enostavno pozabimo, da z vsako odločitvijo, ki jo sprejmemo, sprejmemo tudi odgovornost. Odgovornosti ne nosimo le tisti, ki vodimo državo. Vsak dan, z vsakim dejanjem, jo nosi vsakdo izmed nas. Odgovornost so sprejeli tisti, ki v vaseh v okolici Žalca med vojno skrivali orožje. Odgovornost, ki bi jo lahko plačali z življenjem. In naj tisti, ki so se prav pred kratkim odločili za postavitve določenega spomenika, prav tako nosijo tudi odgovornost. Odgovornost za to, da Slovenijo delijo. Da bodoče generacije namesto o sprejemanju in spoštovanju, učijo o razlikah in razdvajanju. Naj nosijo odgovornost za svoja dejanja.

Če bomo dovolili, da nas, v času, ko bi resnično morali stopiti skupaj, prevzamejo politične in nazorske razlike, bo vse, kar so naši očetje in dedje storili v času narodnoosvobodilnega boja zaman. Z vsakim dnem se moramo, tako kot nekoč, upirati. Upirati proti sovražnemu govoru,

upirati proti nesprejemanju zgodovinskih dejstev, upirati proti teptanju svetle prihodnosti. Vedno sem si, in si vedno bom, prizadevala za dvig kulture političnega dialoga. Z vsakim novim dnem znova se bom postavljala za svet, v katerega trdno verjamem. Za svet enakopravnosti, za svet vključevanja, za svet prihodnosti. To si zaslužijo prihodnje generacije in za to so se borile pretekle. In prepričana sem, da mi boste pri gradnji Slovenije prihodnosti številni pristopili na pomoč. Dovolite mi, da se vam za to že v naprej zahvalim. Zahvalim, ker niste pozabili na solidarnost, demokracijo in etične vrednote. Z njimi bomo tlakovali našo prihodnost.

Hvala in upam da kmalu, na svidenje.